

ת"פ 16815/09/19 - מדינת ישראל נגד בילאל נוג'ידאת

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16815-09-19 מדינת ישראל נ' נוג'ידאת

כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
הנאשם	בילאל נוג'ידאת

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **השמטת הכנסה מדו"ח ומרמה** לפי ס' 220(1) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם - בזמנים הרלוונטיים לאישום, הנאשם היה רשום במס הכנסה כשכיר, לא ניהל תיק עצמאי ולא ניהל ספרים. בין השנים 2013-2014 נבעו לנאשם הכנסות מעבודות שביצע בסך כולל של **1,172,920 ₪**. הנאשם הוציא ללקוחותיו חשבוניות פיקטיביות הנושאות לוגו של נישומים שונים אשר אין לנאשם קשר אליהם, לא דיווח על ההכנסות האמורות לרשויות המס, ולא שילם את המס הנדרש.
3. במסגרת הסכמות הצדדים לעניין העונש, סוכם כי ככל שיוסרו המחדלים, המאשימה תעתור לעונש ראוי של 8 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, ואילו הנאשם יטען לעונש באופן חופשי. ככל שלא יוסרו מלוא המחדלים - יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.
4. בפרוטוקול הדיון מיום 9/1/22 הודיעה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הגיע להסדר עם פקיד השומה **והסיר את מלוא המחדלים**. בהתאם להסכמות הצדדים, עתרה המאשימה לעונש של 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה.
5. הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות, אשר מצאו כשיר לשאת את עונשו בדרך זו והמליץ

על שיבוצו במסגרת מעון נופים במושב מגדל.

6. בטיעוניה לעונש בכתב עמדה עוד ב"כ המאשימה, על הערכים החברתיים הנפגעים מעבירות המס, בראשם ערך השוויון בנשיאה בנטל והפגיעה בקופה הציבורית. נטען, כי בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה מתחם הענישה ההולם בנסיבות נע **בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. נוכח היקף העבירות ובהתחשב בהסרת המחדל נטען, כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף **הנמוך** של המתחם. ביחס לקנס נטען, כי המתחם הראוי נע בין חמישה לעשרה אחוזים מסכום המחדלים. צוין, כי לנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות ישנות בעבירות של הטרדת עד, בעבירות נשק (בגין אף נידון למאסר לתקופה של 6 שנים), וכן תיק נוסף בעבירות גניבה, ניסיון לקבלת דבר במרמה וזיוף (אשר הסתיים ללא הרשעה). לסיכום כאמור, הגבילה המאשימה טיעוניה לעונש של 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס, ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

7. מנגד, עתר הסנגור להסתפק בענישה בדרך של **מאסר מותנה צופה פני עתיד**. זאת, בשים לב להודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר; להסרת המחדלים; לשיהוי בהגשת כתב האישום; לזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ולכך שהנאשם לא חזר על דפוס התנהגותו השלילי. נטען, כי הנאשם השתקם ומנהל כיום חיים נורמטיביים; וכן כי העבירות הן במדרג נמוך ובוצעו על רקע מצב כלכלי קשה של הנאשם. נטען עוד, כי הנאשם נשוי, כבן 42, ואב ל-6 ילדים קטינים. בשנה האחרונה נפצע הנאשם בעבודתו ונמצא במסגרת טיפול שיקומי, ובת זוגו היא המפרנסת את המשפחה מעבודתה כשכירה. משכך, עמד הסנגור על הפגיעה העלולה להיגרם לתא המשפחתי ועתר להתחשב בנסיבותיו של הנאשם ולאורן להקל על עונשו. בהתאם ביקש שלא למצות עמו את הדין ולהטיל עליו קנס שישקף את מצבו הכלכלי וישולם בתשלומים.

8. הנאשם הביע חרטה, התנצל על האירועים וביקש את רחמי בית המשפט.

דין

9. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בפסיקת בתי המשפט עלו שתי גישות ביחס לשאלה האם בבחינת הסדר טיעון עונשי, על הערכאה הדיונית לקבוע מתחם עונש הולם. האחת, עונה על תשובה זו בחיוב והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון (ע"פ 2014/20 **לורן אנקרי נ' מדינת ישראל** (19/1/21), סעיף 17)).

10. ככל שהדבר נוגע להסדרי טיעון שהינם "הסדרי טווח", נקבע כי ראוי לו לבית המשפט כי יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; לאחר מכן יודא כי הטווח המוסכם אינו חורג באופן בלתי סביר

ממתחם הענישה שנקבע (בהתאם לאמות המידה שנקבעו בעניינם של הסדרי טיעון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, 2002); ולבסוף יגזור את הדין בהתאם למכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, שאינם מוגבלים רק לאלה המנויים בתיקון 113 (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4/12/13); וכן עפ"ג (מחוזי-ירושלים) 30554-11-13 זקן נ' מדינת ישראל (5/2/14), אשר ערעור לבית המשפט העליון בגדרי רע"פ 1866/14 זקן נ' מדינת ישראל (13/3/14)-נדחה. ראו בנוסף: ע"פ 4301/15 יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל (5/1/16), עמ' 14-15).

11. עוד נפסק, כי בקביעת המתחם נדרשת זהירות שכן תכליתה קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר הטווח. ראו ת"פ (שלום-תל אביב) 56828-04-19 מדינת ישראל נ' קיס (29/4/21), ס' 13, המפנה לע"פ 1901/10 שמעון אסולין:

"בע"פ 1901/19 שמעון אסולין נ' מדינת ישראל (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח". על בית המשפט לקבוע את המתחם "בצורה רכה", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר. לאור המפורט לעיל, עניינו של הנאשם ייבחן ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן." (יוער, כי מעיון במאגרים עולה כי ערעור על פסק הדין תלוי ועומד בגדרי עפ"ג (מחוזי תל אביב) 14454-06-21 קיס נ' מדינת ישראל).

12. לנוכח האמור, ייבחן עניינו של הנאשם ועונשו יקבע אף בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הטיעון, והנסיבות כולן.

13. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

14. לחובת הנאשם עומדת פגיעתן של עבירות המרמה הכלכליות בערכים החברתיים המוגנים, לרבות ערך השוויון והנשיאה בנטל, אמון הציבור במערכת הכלכלית, יציבותו של המשק והשמירה על קופת המדינה (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15/4/04)). חומרה מיוחדת נודעת לעובדה, כי

מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לאיתור, המשבשות באופן מהותי את מערך הדיווח התקין ומערך גביית המס. עבירות כגון דא הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ונקבע כי הענישה בגין צריכה להיות חמורה ומרתיעה (ע"פ 5783/12 נסים גלם נ' מדינת ישראל (11/9/14)).

15. כך, ככלל נקבע בפסיקה, כי אין להסתפק בהשתתפות עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, וכי דרך המלך בעבירות הנדונות היא לגזירת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31/12/18)). על אף האמור, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ונפסק זה מכבר כי כל מקרה ונסיבותיו (השוו"ת"פ (ת"א) 31907-12-19 מדינת ישראל נ' עדנאן אבו סרארי (18/1/22)), בדגש על ס' 20-22, 27 לעניין השתתפות מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות).

16. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדת, כי מדובר בעבירות מסוג פשע, אשר בוצעו במשך כשנתיים, במהלכן השמיט הנאשם הכנסות בהיקף של כ-1.17 מיליון ₪, לא שילם המס בגין, הוציא ללקוחותיו חשבוניות פיקטיביות, כאשר היה רשום כשכיר במס הכנסה. בחינת צרופות כתב האישום המתוקן מעלה, כי עיקר העבירות (בהיקף הכנסות של כ- מיליון ₪) בוצע למעשה על פני כשנה במהלך שנת 2013.

17. עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים מוטלים עונשים במנעד רחב, התלוי בין היתר בנסיבות ביצוע העבירות, בהיקפן הכספי ובשאלת הסרת המחדלים. במקרה שבנדון- בהתחשב באופי העבירות והיקפן הכספי - אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים וקנס. בהתאם להוראת סעיף 40ח' לחוק העונשין, בקביעת מתחם עונש הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. בנסיבות, אני סבורה כי מתחם עונש הקנס ההולם נע בין 20,000 ₪ ל-80,000 ₪.

18. האמור מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7773/16 יוסף חננאל נ' מדינת ישראל (26/10/16) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות מרמה לפי ס' 220(1), (4), (5) ו-(6) לפקודה, ביחס להשמטת הכנסה בסך כולל של כמיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 8 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצד עונשים נלווים. בנסיבות שם הושת על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי - נדחה, תוך שנקבע כי מתחם הענישה ראוי והולם. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה כאמור, תוך שצוין, בין היתר, כי אי-הסרת המחדל מהווה שיקול רלוונטי לחומרה, וביחס לקנס, כי בית משפט השלום התחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ובשל כך הסתפק בסכום נמוך ביחס לעבירות החמורות שביצע.

ב. ברעפ 2430/20 יוסף אבו חאטום נ' מדינת ישראל (19/4/20) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בע"פ 11265-09-19, אשר דחה ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בת"פ 31158-06-14. הנאשם שם הורשע לאחר ניהול הוכחות בבית המשפט השלום בעבירות מרמה לפי סעיפים 220(4) ו-218(5) לפקודה ואי ניכוי מס לפי סעיף 218 לפקודה בהיקף כולל של כ-2 מיליון ש"ח. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס שנע בין 30,000 ל-100,000 ₪. על הנאשם הושת עונש מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים; עונשים נלווים וקנס בסך 40,000 ₪.

ג. בת"פ (נצ') 2367-05-17 מדינת ישראל נ' אמארה (12/12/19) - הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי ס' 220(4) ו-218(5) לפקודה. בנסיבות שם, במהלך כארבע שנים הוציא הנאשם חשבוניות בסך כולל של 3.5 מיליון ₪, מבלי לדווח לרשויות ומבלי לשלם את המס הנובע מהן. כמו כן, רק כ-20% מסך החשבוניות שיקף עסקאות אמת בעוד שיתר החשבוניות היו כוזבות. במסגרת הסדר טיעון, ולנוכח הסרת המחדלים, הוסכם על טווח ענישה שהרף העליון שלו 10 חודשי מאסר בפועל והרף התחתון שלו כולל ענישה בדרך של עבודות שירות. עוד הוסכם כי על הנאשם יוטל קנס בסך 80,000 ₪ ב-40 תשלומים. מתחם הענישה שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לבצע בעבודות שירות ובין 20 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. על הנאשם הוטל עונש של מאסר בפועל למשך 9 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 80,000 ₪.

ד. בעפ"ג (מחוזי חי') 43320-05-16 מדינת ישראל נ' חסארמה (24/11/16) - נדון ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על הנאשם בבית-משפט השלום בעכו, בעקבות הרשעתו על סמך הודאתו בשורה של עבירות לפי הפקודה. על אף שההיקף הכספי בגין העבירות בנסיבות שם עמד על סך של 6,828,862 ₪, נערכה הבחנה בין ההיקף הכספי הנקוב בכתב האישום המתוקן לבין ההיקף הכספי המשקף את סכום המס שהנאשם השתמט מתשלומו, וצוין, כי על פי ההסדר עם פקיד השומה, סכום חוב המס הועמד על סך של 330,000 ₪ (קרן). העבירות התבצעו על פני תקופה של כ-4 שנים והמחדלים הוסרו. מתחם הענישה שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. בפסק הדין בערעור צוין כי המתחם והעונש נוסים לקולה (עמ' 8). על אף האמור, הערעור - נדחה.

ה. בת"פ (כ"ס) 28015-07-15 מדינת ישראל נ' מודר חאג יחיא (10/12/17) - הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן, בארבע עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודה והשמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה. הנאשם ביצע העבירות במשך 4 שנים והיקפן עמד על סך של כ-2 מיליון ₪. מתחם הענישה שנקבע נע בין 6-20 חודשי מאסר, ומתחם הקנס נע בין 40,000-80,000 ₪. נפסק כי בכל הקשור לדרך נשיאת המאסר, התיק גבולי לאור ההלכה בעבירות מס המורה על עדיפות לריצוי עונש מאסר ממש, גם אם לתקופה קצרה. על אף האמור, נמצא כי מדובר במקרה מיוחד המאפשר ריצוי עונש שלא מאחורי סורג ובריה. על הנאשם

הוטל עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. מעיון במאגרים עולה, כי ערעור שהוגש בגדרי עפ"ג (מחוזי מרכז) 42965-01-18 חאג יחיא נ' מדינת ישראל - נדחה.

1. בת"פ (ראשל"צ) 7397-01-21 מדינת ישראל נ' דוד ישרים (9/11/21) - הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, ב-11 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח, לפי סעיף (1)220 לפקודה ו-11 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף (5)220 לפקודה. סכום השמטת ההכנסות עמד על סך של 1,251,732 ₪. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו, על הנאשם יושת עונש בן 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט. בית המשפט קבע כי מדובר בהסדר הולם המצוי במתחם הסבירות, ומשכך יש לכבדו. מתחם הקנס שנקבע נע בין 20,000-60,000 ₪. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 30,000 ₪.

2. בת"פ (ת"א) 76672-12-19 מדינת ישראל נ' אייבי אלישר (26/10/21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 9 עבירות לפי סעיף (1)220 לפקודה וב-9 עבירות לפי סעיף (5)220 לפקודה. סכום העלמת ההכנסה עמד על סך של 1,355,793 ₪. נקבע מתחם הענישה של בין 8 ל-24 חודשי מאסר. מתחם הקנס הועמד על בין 25,000 ₪ ל-100,000 ₪. בשל נסיבות לקולא שפורטו שם הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 25,000 ₪.

ח. בת"פ (תל אביב-יפו) 38662-01-19 מדינת ישראל נ' דריי (5/1/21) - נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר, בגין עבירות מרמה בהיקף השמטה של כמיליון ₪ לצד עונשים נלווים וקנס. נפסק כי בנסיבות המיוחדות שם, בדגש על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע, ולגזור את עונשו לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 40,000 ₪.

19. בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מעלה כי הנאשם נשוי ואב ל-6 ילדים קטינים. נטען, כי במהלך השנה שחלפה הנאשם נפצע במקום עבודתו וכיום הוא נמצא במסגרת טיפול שיקומי. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות ישנות בעבירות של הטרדת עד ועבירות נשק. על אף האמור, מאז ביצוע העבירות נושא האישום חלפו כשמונה שנים במהלכן לא שב לבצע עבירות כלכליות. לכך נמצא ביטוי אף בטיעוני המאשימה לפיהם, מאז ביצוע העבירות לא נוספו לנאשם חשדות נוספים.

20. לזכות הנאשם יש לזקוף את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, וכן את הסרת המחדלים באופן מלא, אשר יש בה משום לקיחת אחריות מלאה והבעת חרטה. הגם שהסרת המחדל אינה מעשה חסד מצד הנאשם, להסרת המחדל משמעות לעניין הענישה ויש בה כדי להביא להקלה מסוימת בעונש (רע"פ

7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3/9/15).

21. עוד יש לתת את הדעת לנפסק בע"פ 2021/17 יונה מצגר נ' מדינת ישראל (30/4/17), לפיו לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישור, נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים (עמ' 9).

סיכום והכרעה

22. לנוכח מכלול המפורט לעיל, לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את טווח הענישה שהציגו אל מול מתחם העונש ההולם, ולאחר שהבאתי בחשבון מחד גיסא את הסרת המחדלים המלאה, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הרפואי, ומאידך גיסא את היקפן של העבירות ועברו הפלילי של הנאשם - באתי לכלל מסקנה כי הענישה לה עותרת המאשימה אינה חורגת מן הענישה הראויה או ממתחם הסבירות, ובשים לב לאינטרסים הקשורים בכיבודם של הסדרי טיעון, אני מוצאת את ההסדר סביר ורואה לכבדו. כן מצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, כעמדת המאשימה.

23. בהתאם אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, עונשים נלווים וקנס, וכי ענישה כנ"ל תיתן מענה ראוי למכלול השיקולים, לרבות אינטרס ההרתעה האישי והכלכלי.

24. **בהתאם אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

המאסר ירוצה בעבודות שירות במעון נופים במושבה מגדל, כמפורט בחוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 1/5/22 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות של מפקדת מחוז צפון, ברח' הציונות 14, טבריה (בתוך תחנת משטרת טבריה).

- ב. **7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירה מסוג פשע לפי הפקודה ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.**

- ג. **3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירה מסוג עוון לפי הפקודה ויורשע בגינה,**

בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. קנס בסך 50,000 ₪ או חמישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/3/22. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל עבירה נשוא הרשעתו למשך שלוש שנים החל מהיום והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 10,000 ₪.

הנאשם: אני מבין את עונש ההתחייבות ואני מתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שלוש שנים מהיום, אחויב בתשלום של 10,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.